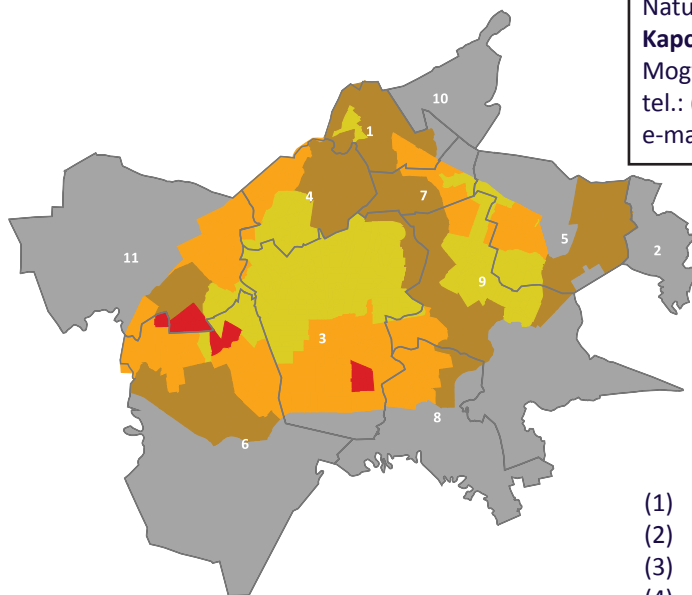

Dévaványa és környéke MTÉT

Teljes terület: 77 564 ha
Támogatható terület: 68 710 ha
Natura 2000 területek aránya: 39%
Kapcsolat:
Mogyorós Edit
tel.: (30) 687-0802 Fax: (66) 311-658
e-mail: edit.mogyoros@kmpn.hu

Az igényelhető zonális agrár-környezet-gazdálkodási célprogramok:

	A/1 zóna			
	A/2 zóna			
	B zóna			
	C zóna			

(1) Bucsa	(7) Kertészsziget
(2) Darvas	(8) Körösladány
(3) Dévaványa	(9) Szeghalom
(4) Ecsegfalva	(10) Szerep
(5) Füzesgyarmat	(11) Túrkeve
(6) Gyomaendrőd	

A Berettyó és Körösvidék hordalékán kialakult Dévaványai-síkon elhelyezkedő Magas Természeti Értékű Területen szinte mindenhol megtalálhatók az egykori folyómedrek, morotvák, erek és az ezekből kiemelkedő szigetek maradványai. A terület a Hortobágy-Berettyó mellett elterüelve, jellegét tekintve mentett ártéri táj, kiszáritott és elszikesedett puszták és szántóföldek mozaikja.

A terület legjelentősebb ritka, veszélyeztetett védett növénye a sziki kocsord, amely a szikeserdei rét kiszáradt és elszikesedett maradványain több helyen előfordul. A kocsordos élőhelyek közül legjelentősebb a Szilasok és a Kecseg-tanya környéke. Ezen az élőhelyen a fő veszélyeztető tényező a környező szántók terjedésével járó beszántás.

Széli Antal – Fiataltúzak élelemkeresés közben

A terület gazdag állatvilágnak ad otthont. A pusztai kaszálórétek jellemző fészkelő fajai a mezei pacsirta, a fürj, a réti fülesbagoly és a túzok. A száraz füves puszták, padkás szikesek nagy része az állattartás visszaszorultával gyomosodásnak indult. Jellemző füvespusztai fajok a mezei pacsirta, a bíbic, piros lábú cankó. A már kevés helyen előforduló padkás szikeseken szívesen fészkel az ugartyúk és a parlagi pityer.

Dévaványa térségében jelentős a szántó területek aránya, amelyek számos – jellemzően a kultúrterületekhez kötődő – védett és fokozottan védett madárfajnak nyújtanak táplálkozó, vagy fészkelőhelyet. Ezek közé tartozik a túzok, ugartyúk, hamvas rétihéja, parlagi sas, réti sas, kerecsensólyom, réti fülesbagoly, bíbic, magevő énekesmadarak közül a tengelic, zöldike, sordély.

A területen további előforduló fajok közül említésre méltó a barna rétihéja, egerészölyv, fehér gólya, kék vércse, nyári lúd, vörös vércse, daru, barna kánya, gatyás ölyv.

Az ország túzokállományának mintegy 1/3-ad része él itt, amely populáció Európa szerte az egyik legéleterősebb állománynak mondható.

Az MTÉT rendszer működtetésével a legfőbb cél a térségre jellemző változatos élőhely-szerkezet megtartása, és az ehhez kapcsolódó hagyományos gazdálkodási formák megőrzésének és elterjesztésének elősegítése. A program kiemelten támogatja az élőhelyek fejlesztése, élőhely-rekonstrukció érdekében

Kék vércse LIFE archívum – Kék vércse hím mezei pocok zsákmányával

Széli Antal – Táplálkozó túzokok hóeltakarítást követően a repcétáblán